

Berlau (FK):

Denne forsamling kunne have været sparet for meget, hvis Sverige havde været det naturlige flygtningeland for Bornholm. Det er vel nødvendigt at sige lidt til undskyldning til bornholmerne, men på den anden side synes vi ikke, at det er særlig pænt af dem, at de har beriget resten af landet med hr. Glistrup. De kunne godt have opdraget ham lidt bedre, og hvis vi havde mulighed for at deportere ham baglæns, kunne den tanke måske også ind imellem godt stryge forbi i ens hoved.

Når det er sagt, vil jeg sige, at vi er tilhængere af folkeafstemninger. Folketinget er ikke sammensat af de klogeste hoveder i Danmark, det skal i hvert fald ingen af medlemmerne bilde sig ind. Derfor er der al mulig grund til med mellemrum at spørge befolkningen om det ene eller det andet. Det er nødvendigt i et demokrati, at man udviser tillid til den befolkning, man er repræsentant for. Derfor er vi af principielle årsager tilhængere af, at så mange spørgsmål som muligt bliver afgjort direkte af folket.

Det er ikke ensbetydende med, at vi synes, at det tema, som Fremskridtspartiet har etableret denne gang, er særlig godt. Det forslag, som Fremskridtspartiet opererede med den 13. oktober 1987, var rent faktisk væsentlig bedre formuleret, fordi man gav befolkningen mulighed for at tage stilling til spørgsmålet om flygtninge i opad- eller nedadgående retning. Det forslag, som Fremskridtspartiet kommer med her, er vel nærmest formuleret af hensyn til den store presseomtale, som forslaget vel også får, og ikke noget andet.

Fremskridtspartiet er ikke en ubetinget tilhænger af folkeafstemninger. Det viser diskussionen, vi havde i går om fællesmarkedet. Og hr. Glistrups afvisning af den holdning, som Fremskridtspartiet havde i går, holder ikke for en nærmere prøve. Der er vel ikke nogen, der vil forsøge at påstå, at den folkeafstemning, vi havde om EF-pakken i 1986, var en klar og en tydelig tilkendegivelse fra den danske befolkning. Hvis ikke jeg husker galt, så var det 54 pct. mod 46 pct., og det er ikke nogen klar tilkendegivelse, det er en yderst minimal marginal, der er tale om. Derfor er der ingen grund til at tage afstemningen i 1986 som et udtryk for, at der nu er gjort op med diskussionen om fællesmarkedet. Hvis der er nogen, der tror det, vil jeg gerne betro dem, at Fælles Kurs vil yde sit væsentlige bidrag til, at den diskussion ikke er færdig.

I øvrigt har alle undersøgelser, man har haft lige siden, vist, at der rent faktisk i befolkningen er en stærkt stigende modstand mod vores medlemskab af fællesmarkedet, og jeg vil med præcis samme sikkerhed, som Fremskridtspartiet hævder at kunne fornemme spørgsmålet om flygtningepolitikken, hævde det samme i forholdet til fællesmarkedet.

Religionskrige er et gammelt fænomen, og jeg kan forstå, at Fremskridtspartiet puster til den diskussion. Hitler havde jøderne, hr. Glistrup har muhamedanerne – han har dog ikke taget de rødhårede med, for så ville han miste hr. Dohrmann i svinget. Men vi er glade for, at vi får en diskussion alligevel, for der er al mulig grund til med mellemrum at få kontrolleret befolkningens syn på dette her.

Men jeg kunne godt undre mig. Vi havde for nylig en familiesammenføring, hvor Fremskridtspartiet havde al mulig lejlighed til at demonstrere, at det nu stod fast, nemlig over for Pimonov, den lille kæledægge, som man kastede sig over i pressen. Jeg var ved at sige til Fremskridtspartiet ikke mindre end to gange i den diskussion: Kom så, venner, må vi så se jer lophe jer en lille smule op! Der er vel ikke nogen, der vil hævde, at Danmark er det naturlige geografiske flygtningeland for Sovjetunionen; så får vi i hvert fald snart udvidet vore grænser for meget.

Nej, det interessante i denne diskussion er, at man helt undlader at tage stilling til, at vi er medlemmer af fællesmarkedet, skønt det er fra fællesmarkedslandene, vi får den store befolkningsinvasion i de kommende år. 130.000 udlændinge befinder sig i dag i Danmark. Af dem er ca. 21.000, altså en sjettedel, flygtninge, men langt den overvejende del af disse mennesker kommer fra fællesmarkedslandene.

Vi havde jo en spændende diskussion i går, hvor især SF ikke kunne se, at der var kommet fællesmarkedsborgere til landet. Men hvad taler vi om her? Vi taler om mennesker, som bliver importeret hertil af en eller anden arbejdsgiver, som på forhånd sørger for, at de får en bolig og et arbejde. Det er jo ikke flygtninge, som kommer, fordi de er i en kedelig situation, hvad mange flygtninge jo er, og som der ingen tvivl er i Fælles Kurs om at vi skal forsvare. Mennesker, der er på flugt, og hvis liv er truet, skal vi naturligvis tage til os og beskytte, som vi plejer at sige det: som vores eget øjeæble. Det